

A large, weathered stone cross stands on a rocky, moss-covered peak. The cross is adorned with several bouquets of pink and purple flowers. In the background, a vast valley unfolds, showing a small town with a prominent church, surrounded by rolling green hills and distant mountains under a dramatic, cloudy sky.

Misie v srdci kresťanskej viery

**Spoločnosť Božieho Slova
- misionári verbisti -**

Posolstvo Svätého Otca Františka k Svetovému dňu misií 2017

Drahí bratia a sestry,

aj tohto roku nás Svetový deň misií zhromažďuje okolo osoby Ježiša Krista, ktorý je „prvým, najväčším hlásateľom evanjelia“ a ktorý nás neustále vysielá hlásať evanjelium lásky Boha Otca v sile Ducha Svätého. Pozýva nás, aby sme sa znovu zamysleli nad skutočnosťou, že misie sú v

srdci kresťanskej viery. Cirkev je vskutku zo svojej povahy misiónárska; ak by takou nebola, potom by to nebola viac Kristova Cirkev, ale len jedno združenie medzi mnohými, ktoré by čoskoro splnilo svoj účel a zaniklo by. Preto by sme si mali položiť pár otázok, ktoré sa týkajú našej identity ako kresťanov a našej zodpovednosti ako veriacich.

Čo je základom misií? Čo je srdcom misií? Ktoré postoje sú pre misie životne nevyhnutné?

Misie a veľká premieňajúca sila evanjelia Krista – Cesty, Pravdy a Života.

1. Misie Cirkvi sa obracajú na všetkých ľudí dobrej vôle a sú založené na premieňajúcej sile evanjelia. Evanjelium je dobrou novinou, ktorá nesie so sebou nákazlivú radosť, pretože obsahuje a ponúka nový život: život vzkrieseného Krista, ktorý sa s nami delí o svojho oživujúceho Ducha a tak sa pre nás stáva Cestou, Pravdou a Životom. On je Cesta, ktorá nás vyzýva, aby sme ho nasledovali s dôverou a odvahou. Keď budeme nasledovať Ježiša ako Cestu, zakúsime Pravdu a prijmemo Život, ktorý je plným spoločenstvom s Bohom Otcom v sile Ducha Svätého.

2. Boh Otec chce od svojich synov a dcér takúto existenciálnu premenu. Prejavuje sa to modlitbou v Duchu a pravde, životom oduševňovaným Duchom Svätým v nasledovaní Syna na slávu Boha Otca. „Božou slávou je živý človek“. Takto sa hlásanie evanjelia stáva živým a účinným slovom, ktoré uskutočňuje to, čo hlása, teda Ježiša Krista, ktorý

sa neprestajne, v každej ľudskej situácii, stáva telom.

3. Misie Cirkvi nie sú šírením akejsi náboženskej ideológie ani neponúkajú nejakú vznešenú etiku. Prostredníctvom misií Cirkvi sa naďalej hlása evanjelium a koná sám Ježiš Kristus, preto sú misie tým najvhodnejším okamihom pre spásu v dejinách. Hlásaním evanjelia sa Ježiš zakaždým stáva opäť naším súčasníkom, aby ten, kto ho prijme s vierou a láskou, zakúsil premieňajúcu silu Ducha vzkrieseného Ježiša, ktorý robí človeka a stvorenie plodným, rovnako ako dážď zavlajujúci zem.

„Uskutočňovať Božie slovo znamená pýtať sa, čo mi hovorí.“

4. Mali by sme stále pamätať, že „na začiatku toho, že je niekto kresťanom, nestojí etické rozhodnutie alebo veľkolepá myšlienka, ale skôr stretnutie sa s Osobou, ktorá ponúka životu celkom nový horizont a tým aj zásadné smerovanie“. Evanjelium je Osobou, ktorá sa neustále ponúka a pozýva každého, kto ju s pokornou a činnou vierou prijme, aby sa svojím životom skutočne podieľal na jej veľkonočnom tajomstve smrti a zmŕtvychvstania.

5. Svet nevyhnutne potrebuje evanjelium Ježiša Krista. On, prostredníctvom svojej Cirkvi,

naďalej plní poslanie milosrdného Samaritána, ktorý lieči krvácajúce rany ľudstva. Koná tiež ako Dobrý pastier, ktorý hľadá tých, čo sa na klukatých cestách bez cieľa stratili. A vďaka Bohu nechýbajú cenné skúsenosti, ktoré svedčia o premieňajúcej sile evanjelia. Myslím na študentku z kmeňa Dinka, ktorá riskovala svoj život, pre záchranu študenta z kmeňa Nuer, ktorého chceli zabiť. Mám na mysli tiež eucharistické slávenie v Kitgune v severnej Ugande, ktorá bola v dôsledku zúrenia skupiny povstalcov poznačená krviprelieváním, počas ktorého misiónár vyzval veriacich, aby opakovali Ježišove slová na kríži: „Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?“, ako výraz zúfalého volania bratov a sestier ukrižovaného Ježiša. Toto slávenie bolo pre ľud zdrojom veľkej útechy a odvahy. A môžeme si spomenúť na mnohé iné nespočetné svedectvá, ako evanjelium pomáha prekonávať uzavretosť a konflikty.

6. Misie Cirkvi sú oživované spiritualitou neustáleho exodu. Ide o to, „vyjsť z vlastnej pohodlnosti a mať odvahu ísť na všetky periferie, ktoré potrebujú svetlo evanjelia“. Misie Cirkvi si vy-

žadujú pripravenosť na neustále putovanie cez rôzne púšte života, cez skúsenosti hladu a smädu po pravde a spravodlivosti.

7. Misie hovoria Cirkvi, že nie je sama sebe cieľom, ale len pokorným nástrojom a sprostredkovateľkou Božieho kráľovstva. Cirkev zameraná sama na seba, ktorá sa teší z pozemských úspechov, nie je Kristovou Cirkvou,

**„Božie Slovo
je živou silou,
schopnou
vyvolať obrátenie
v ľudských
srdciach.“**

jeho ukrižovaným a osláveným telom. Aj preto by nám mala byť milšia „Cirkev dorážaná a zašpinená preto, že vychádza do ulíc,“ než Cirkev „chorá z uzavretia a pohodlnosti, z upä-

tosti na vlastné istoty“.

8. Mladí ľudia sú pre misie nádejou. Ježišova osoba a dobrá zvesť, ktorú hlása, sú aj dnes pre mnohých mladých príťažlivé. Hľadajú totiž cesty, na ktorých by mohli prejaviť svoju odvahu a zápal srdca v službe ľudstvu. Je veľa „mladých, ktorí ponúkajú svoju solidárnu pomoc pri riešení problémov vo svete a ktorí sa angažujú rozličnými spôsobmi aktivizmu i dobrovoľníctva... Je skutočne krásne vidieť, že mladí sú "pouličnými kazateľmi viery", šťastnými, že môžu zaniest

Krista do každej ulice, na každé námestie, na každý kraj sveta!“

9. Pápežské misijné diela sú cenným nástrojom na to, aby sa v každom kresťanskom spoločenstve prebudila túžba prekročiť vlastné hranice a vlastné istoty a vyplávať na šíre more hlásania evanjelia všetkým. Svetový deň misií je vhodnou príležitosťou na to, aby misionárske srdce každého kresťanského spoločenstva odpovedalo na veľké a naliehavé potreby evanjelizácie modlitbou, svedectvom života a spoluúčasťou na dobrách.

10. Drahí bratia a sestry, inšpirujme sa pri našich misiách Máriou, Matkou evanjelizácie. Ona, vedená Duchom, prijala

v hĺbke svojej pokornej viery Slovo života. Nech nám Panna Mária pomôže povedať „áno“ na naliehavú požiadavku, aby Ježišova dobrá zvesť zaznievala aj v našej dobe. Nech nám od Zmŕtvychvstalého vyprosí nové nadšenie, aby sme všetkým prinášali evanjelium života, ktoré víťazí nad smrťou. Na jej orodovanie nech nás naplní svätá odvaha, s ktorou budeme hľadať nové cesty, aby mohli všetci dosiahnuť dar spásy.

Vo Vatikáne 4. júna 2017, na sviatok Zoslania Ducha Svätého

FRANTIŠEK

Drahí priatelia misií, drahí misijní dobrodinci!

Aj my, misionári verbisti, chceme ohlasovaním a svojím životom vydávať svedectvo o oslobodzujúcom posolstve Ježiša Krista, všetkým ľuďom. Ako členovia Spoločnosti Božieho Slova považujeme za svoju povinnosť zvestovať slovo Božie všetkým ľuďom, vytvárať nové spoločenstvá Božieho ľudu a napomáhať vzrastu, ako aj spojeniu

medzi sebou navzájom a s celou Cirkvou. Príklad Ježiša nám ukazuje, ako máme prežívať svoju účasť na jeho poslaní. Preto sa snažíme vžiť sa do konkrétnych situácií ľudí, medzi ktorými pracujeme. Ako kňazi a bratia zasväcujeme celý svoj život ohlasovaniu evanjelia a tomu, aby Božia láska bola prítomná medzi ľuďmi.

V tejto brožúrke Vám chceme predstaviť misionárov pochádzajúcich zo slovenskej provincie SVD pôsobiacich v rôznych krajinách sveta:

Bolívia

Páter Ondrej Pešta SVD

V Bolívii pôsobím od roku 2004. Počas týchto rokov som vystriedal viacero misijných služieb na rôznych miestach tejto veľkej krajiny. Momentálne pôsobím vo farnosti svätej Ruženy Limskej, v malom mestečku Santa Rosa de Roca, na východe krajiny. Avšak viac ako klasickej farskej pastorácii sa venujem biblickému apoštolátu –

i!

jednej z charakteristických dimenzií nás verbistov. Mojou hlavnou úlohou je teda návšteva rôznych spoločenstiev v rámci Bolívie a ohlasovanie Božieho Slova prostredníctvom biblických kurzov a animácie. Pred pár dňami som sa vrátil z jednej z misijných ciest

uprostred bolívijskej divočiny, kam sa dá cestovať iba v období sucha... Človek sa vracia z týchto ciest poriadne unavený, ale na druhej strane tiež spokojný a šťastný, že mohol svojou troškou prispieť k práci na misijnom poli pri šírení Božieho kráľovstva.

Páter Pavol Baláž SVD

Moja misia v Brazílii je veľmi zaujímavá, dobrodružná a nepredvídateľná. Je to oblasť, v ktorej vládne neuveriteľne veľký rozdiel medzi obdobím dažďov, v ktorom prevláda bahno, mláky, voda ... a obdobím sucha, v ktorom panuje prach a neskutočná horúčava. Niekedy sa cítim ako uvarený.

Pôsobím vo farnosti, kde drvivú väčšinu obyvateľstva tvoria indiáni, ktorí žijú ďaleko od miest

Brazília

a tieto obrovské vzdialenosti je potrebné prekonávať. Farnosť sa nachádza na severnej hranici Brazílie s Francúzskou Guyanou, takže sa cítim ako vo svojej rodnej dedine, ktorá hraničí s Poľskom cez rieku Poprad, nakoľko aj tu nás oddeľuje iba rieka a most.

Keďže sa nachádzam v Južnej Amerike, v brazílskej Amazónii, je normálne, že rozdiely sú neporovnateľné. Je to krajina tretieho sveta, kde stále existuje obchod s ľuďmi, väčšinou s deťmi. Ide najmä o nelegálny obchod s ľudskými orgánmi a je tu rozšírená

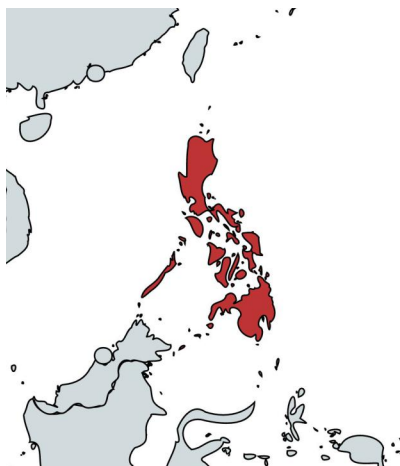
prostitúcia, kriminalita a drogy. Toto je realita farnosti, v ktorej sa nachádzam, pričom nemožno zabudnúť ani na obrovskú migráciu z celej Južnej Ameriky smerom na sever, v snahe nájsť vysnívaný svet. Našťastie naša farnosť veľmi dobre spolupracuje so všetkými zložkami sociálnej a štátnej správy, od polície cez právnikov, nemocnice, až po okresné mestské zastupiteľstvo a charitu. Nakoľko ide o hraničnú oblasť, nachádza sa

na tomto území aj štátne vojsko a kasárne. Vojaci ochraňujú hranicu po rieke, na suchu i vo vzduchu. Taktiež sú veľmi ochotní ak ide o pomoc núdznym, ak ich o to prosí farnosť. Klobúk dole. V oblasti pastorácie, keďže ide o región chudobných indiánov, je to veľmi náročné. Oni nemajú možnosť ako materiálne alebo finančne prispieť tunajšej misii, preto ďakujeme každej pomoci, ktorá sa nám dostáva od veriacich a dobrodincov.

Katechéza, pastorácia mládeže, strednej generácie a ľudí tretieho veku je tu dobre organizovaná. Čo nám tu chýba, je viac ľudí pre evanjelizáciu. Preto, ak nemáte čo robiť alebo sa nudíte, tak Vás pozývam k nám. A ak nemôžete prísť osobne, budeme Vám vďační za akúkoľvek pomoc. Materiálnu, finančnú, ale hlavne modlitbovú.

Filipíny

Páter Peter Fillo SVD

Pôsobím na Filipínach v meste Cebu, na Univerzite San Carlos, ktorú spravujú verbisti od roku 1935. Za 82 rokov sa univerzita niekoľkonásobne rozrástla. Tu na Filipínach môže univerzita okrem vysokoškolákov zahrňať aj ostatné stupne štúdia. Ja pôsobím v južnom kampuse univerzity, kam patrí základná i stredná škola. Dohromady ich navštevuje viac ako 2000 žiakov a študentov, a navyše sa v tomto kampuse nachádza pedagogická fakulta.

Spolu s mojím tímom, ktorý má momentálne päť členov (dve rehoľné sestry a dve laičky) sa venujem pastoračii študentov. Hlavným prvkom sú duchovné cvičenia a obnovy pre študentov strednej školy. Veľmi zaujímavý bol dvojdný program

duchovných cvičení pre druhákov na strednej škole. Našou témou bola rodina. Hlbokým momentom sú pre nich listy od rodičov, ktoré ešte pred začiatkom obnovy triedny učiteľ vyzbiera a deti ich dostanú až v určený čas počas ob-

novy. Samozrejme ich úlohou je odpísať. Neskôr nasleduje aj stretnutie s rodičmi, čo je tiež veľmi hlboký okamih, nakoľko tam máme prípravu a povzbudenie aj pre samotných rodičov. Súčasťou je aj sviatosť zmierenia s prípravou študentov a duchovné cvičenia ukončíme svätou omšou. Okrem toho organizujeme pravidelne

trojdnie k svätým patrónom jednotlivých ročníkov. Je to čas, kedy sa hlbšie zamýšľame nad ich životmi. Na prvé piatky bývajú slávnostné sväté omše pre celú školu a mnoho ďalších akcií. Vytvoriť duchovný program v škole je mnohokrát náročné, no často vnímam, akým veľkým obohatením je to aj pre mňa samého.

Páter Stanislav Orečný SVD

V provincii Filipíny-Juh pracujem od roku 2015. V máji 2017 som sa stal farárom vo farnosti Nepoškvrneného Počatia Panny Márie v dedine Veruela, v ktorej

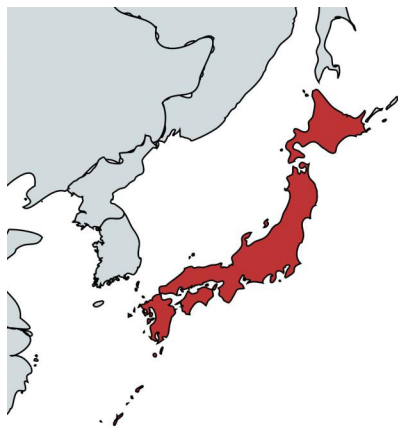
som pracoval ako kaplán 10 mesiacov. V súčasnosti sa spolu s mojím kaplánom a frátrom (seminaristom na praxi) staráme o 29 filiálok, v ktorých celkovo žije

13.500 katolíkov. Misijná služba v našej farnosti i v diecéze je pestrá. Ako farár naplňam svoju misiu predovšetkým skrze vysluhovanie sviatostí a ďalej skrze formáciu skupín lektorov, katechetov, miništrantov, mimoriadnych vysluhovateľov svätého prijímania či pastoračii povolani. Jednou z mojich priorít je tiež navštíviť katolíkov, ktorí prestali praktizovať svoju vieru. Napokon

svoj čas investujem aj do rekonštrukčného projektu v našej farnosti, ktorý bol finančne podporený dobrodincami zo Slovenska (za čo vám zo srdca ďakujem). Na diecéznej úrovni pomáhám aj v rôznych farnostiach s vedením prednášok, duchovných obnov alebo duchovných cvičení. Čo dodať? Snáď len toľko, že som tu šťastný a požehnaný, iste aj vďaka vašim modlitbám.

Japonsko

Srdečne pozdravujem všetkých misijných dobrodincov a zároveň ďakujem za modlitby a mnohorakú podporu. Momentálne pôsobím v diecéze Sendai, ktorá sa nachádza v severovýchodnej časti Japonska. Diecéza je rozdelená na niekoľko dištriktov, v ktorých kňazi pôsobia a spoločne vykonávame pastoračnú a misijnú

Páter Pavol Filadelfi SVD

činnosť. Náš dištrikt je najväčší v diecéze. Jeho centrom je mesto Morioka. V dištrikte, vrátane mňa, pôsobia iba štyria kňazi. Sme z rôznych reholí a staráme sa tu o osem kostolov, dva kláštory sestier

a dve materské škôlky. Nakoľko niektoré farnosti sú od seba vzdialené päťdesiat až sto kilometrov a sú roztrúsené po celom okrese, pastoračná práca nadobúda iný charakter ako sme boli zvyknutí z Európy. Kvôli nedostatku kňazov sú teraz farnosti neobsadené. Je potrebné do nich dochádzať, čo si vyžaduje veľa cestovania a času. Zabezpečujeme najmä sväté omše v nedele, návštevy chorých, katechézy, prípadne krsty, pohreby a sobášy. Počas týždňa je potrebné ponavštevovať chorých. Je to činnosť, ktorú mám asi najradšej. Chorých je tu pomerne veľa. Sú to ľudia, ktorí žijú svoju vieru osamotení, väčšinou v nemocniciach a v domovoch dôchodcov. Okrem toho, že im donesiem Eucharistiu a vyslúžim potrebné sviatosti, usilujem sa s nimi porozprávať a povzbudiť ich. Často sa stáva, že na kňaza už čakali mesiace, alebo

aj roky. Keď sa mi podarí takéhoto človeka objaviť, je to veľká radosť. Práve takýto ľudia ma svojou obdivuhodnou trpezlivosťou v chorobe a odovzdanosťou vo viere, neraz veľmi povzbudia. Misijná práca v Japonsku je pekná aj tým, že sa jedná o krajinu, ktorá nie je kresťanská a tak stále treba hľadať spôsoby, ako sa priblížiť k ľuďom, ako im sprostredkovať, a potom aj pomáhať žiť, vieru v Krista.

Páter Jakub Rajčáni SVD

V mojej „misii“ v Japonsku sa okrem služby pre komunitu venujem najmä práci so študentmi na univerzite Nanzan, ktorú spravujú verbisti. Nie je to úplne typická misijná činnosť, z ktorej by vzišlo hneď konkrétne ovocie vo forme obrátení, krstov a podobne. Ale prostredníctvom vyučovania predmetov ako napríklad etika, ľudská

dôstojnosť, úvod do kresťanstva či úvod do náboženstiev sa nepochybne do srdiec týchto študentov istým spôsobom zasieva Božie Slovo. Vo farnostiach sa, žiaľ, môžem angažovať len málo, ale občas sa stane, že ma zavolajú, aby som mal pre veriacich v nejakej farnosti napríklad duchovnú obnovu alebo nedeľnú svätú omšu.

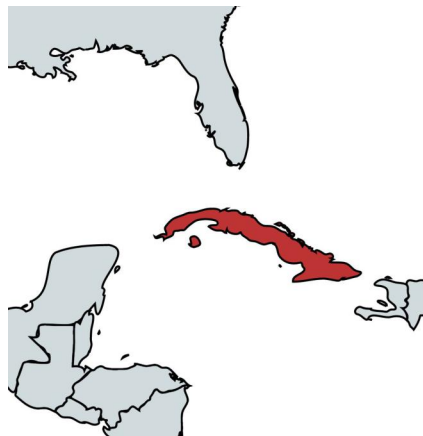

Páter Radoslav Kottra SVD

Na „ostrove slobody“ pracujem od konca januára roku 2008. Najskôr som pracoval ako kaplán v mestečku Sagua de Tánamo,

Kuba

teda prvej farnosti na Kube, do ktorej prišli verbisti v roku 1988. Potom som 6 rokov pracoval vo farnosti Yara na juhovýchode ostrova. Od októbra 2014 spravujem farnosť Mayarí, v provincii Holguín, ktorá patrí rozlohou k najväčším v krajine. K našej farnosti patria aj okolité dediny a nedávano k nám bola pričlenená aj susedná farnosť Guatemala, s pôvodným menom Preston. Na dĺžku je to bežmála 100 kilometrov. Vo farnosti sme dvaja kňazi verbisti a v mestečku Nicaro, ktoré patrí do farnosti je aj komunita našich misijných sestier SSps, ktoré sa aktívne zapájajú do pastorácie. Máme 3 kostoly, ktoré doteraz odolávajú veku i počasiu, ale potrebujú buď nejaké stavebné úpravy alebo i väčšie prestavby. Čo sa týka domácich, ku ktorým sme poslaní, tak len v samotnom meste žije viac ako 100.000 ľudí. Hoci je počet obyvateľov vo

farnosti vysoký, množstvo veriacich katolíkov je len okolo 10%. Navyiac sú roztrúsení na veľkej ploche, takže je potrebné za nimi dochádzať, keďže pre Kubáncov je cestovanie veľmi náročné i drahé. Toto je často nepochopiteľné pre ľudí, ktorí si zvykli, že ak majú peniaze môžu tankovať toľko benzínu, či nafty koľko chcú. Tu to však možné nie je. Preto je náročné rozvíjať pastoračné aktivity a naša práca je zameraná najmä na slúženie svätých omší. Venujeme

sa aj katechézám pre deti i dospelých, doprevádzame našich starších a chorých veriacich a usilujeme sa rozvíjať starostlivosť o tých najbiednejších. Všade tu cítiť nedostatok duchovných povolaní, ktoré by dokázali svojou prítomnosťou vydávať svedectvo živej viery vo svojich komunitách, nakoľko misionári sú medzi nimi len jeden, či dva dni a potom musia ísť do ďalšej komunity. To zneužívajú mnohé sekty, ktoré prichádzajú do komunit, keď tam kňaz nie je prítomný.

Páter Lukáš Mizerák SVD

Na Kube pracujem od roku 2012 a momentálne som farárom v Cayo Mambí na juhovýchode Kuby. Od hlavného mesta je to vzdialené bezmála 900 km.

V miestnej pastorácii je nevyhnutnosťou spolupracovať s laikmi. V celej farnosti nám chýbajú kostoly, z ktorých väčšinu zničili v minulosti hurikány a dlho nebolo možné postaviť nové. Avšak po viac ako 20-tich rokoch sme dostali povolenie na stavbu troch kostolov. Práce postupujú veľmi pomaly, najmä pre nedostatok materiálu a strojov, ktoré by stavbu urýchlili. Veríme, že sa nám s Božou pomocou

podarí dokončiť všetky rozostavané kostoly a tie sa potom stanú veľkým požehnaním pre miestnych veriacich ako aj pre našu misijnú činnosť na Kube.

Páter Michal Vrták SVD

Spomedzi všetkých misionárov verbistov na Kube som najmladší. Ako služobne tak aj vekovo. Moju misiu som začal v mexickej provincii, do ktorej Kuba patrí,

v roku 2012 počas mojej dvojročnej praxe v Mexiku. Priamo na Kubu som pricestoval po prvý krát až po kňazskej vysviacke, v novembri roku 2017.

Mexiko

Páter Ludvik Málek SVD

Pochádzam z malej moravskej dedinky Újezdce u Luhačovic, som misionárom SVD a už 17 rokov pôsobím v Mexiku. Moja misijná

činnosť je zameraná najmä na školstvo. Ide hlavne o vyučovanie na pápežskej univerzite a na teologickom rehoľnom inštitúte. Prednášam predmety ako napr.: Dejiny Izraela, biblickú hebrejčinu, Pentateuch, biblickú spiritualitu a múdroslovné knihy starého zákona. Robím i biblické kurzy pre mladých, manželské páry alebo seniorov. Každé spoločenstvo má svoju základňu a na naše stretnutie si vždy niekto pripraví úryvok z evanjelia, ktorý potom spoločne rozoberáme. Seniori majú možnosť porozprávať sa a tiež majú príležitosť pocítiť, že niekto vníma ich potreby. V prípade kurzov, ktoré organizujeme pre pôvodných obyvateľov v horách, cestujú s nami na túto misiu aj lekári a zubári. Prinášame im

nielen duchovné slovo, ale pokiaľ je to možné, aj kúsok zdravia, respektíve zdravotnej starostlivosti, pretože tá je pre tamajšie obyvateľstvo z hôr nedostupná.

V každej dedinke je vybratý domorodý muž, ktorý má za úlohu zaistiť ubytovanie, miestnosť na prednášky a na zdravotné vyšetrenia. V prípade, že nemajú kostol, čo je veľmi častý prípad, má za úlohu pripraviť vhodné miesto na slávenie svätých omší. Na nás je potom úloha odovzdať im radosť a pokoj, aby na ich tvári mohol zažiariť úsmev plynúci z viery v Ježiša Krista.

Je zaujímavé, že kým u nás v Európe mávajú zväčša všetky prípravy na starosti ženy, tu sa väčšinou o všetko starajú muži,

vrátane modlitieb, adorácie a prípravy svätých omší. Títo ľudia sú veľmi vďační za akúkoľvek pomoc avšak najmä za to, že môžu sláviť svätú omšu.

Mojou misiou mala byť pôvodne práca na Kube, ale pre komplikované okolnosti som nakoniec zostal v Mexiku. Kubu som navštívil 3-krát. Učil som tam náboženstvo a dávaním biblických kurzov som spoznával tento štát. Je to odlišná zem ako Mexiko, ale ľudia sú tam otvorení pre Božie slovo a zachovali si vieru aj po mnohých rokoch útľaku.

Páter Róbert Balek SVD

Po roku práce v Irkutsku, piatich rokoch v Moskve a dvoch v Tambove som sa v júli roku 2017 opäť vrátil do Irkutsku k Bajkalu, k krásnej prírode a srdečným, otvoreným ľuďom Sibíri. Hneď sa aj začala skutočná misionárska práca. Počas dvoch mesiacov čakala na mňa duchovná starostlivosť o deti, mládež, ministrantov a tiež deti zo sociálne slabších

Rusko

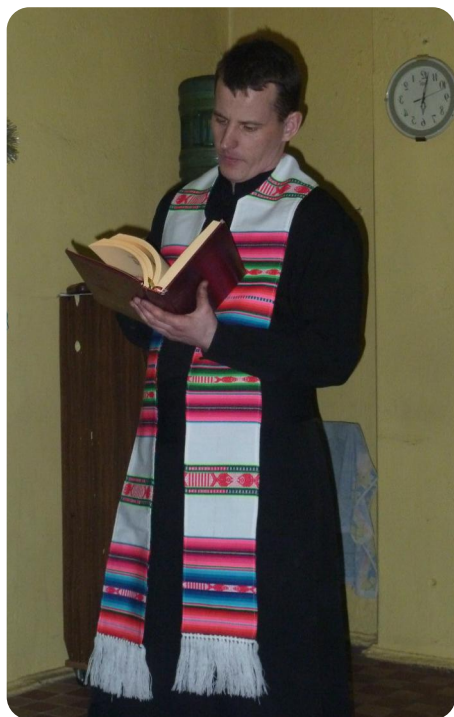
rodín, deti z onkológie a o katechétoch, na rôznych táboroch pri Bajkale. Ďalej to bola účasť na diecéznom stretnutí mládeže, Mariologickom kongrese a korunovácií sochy našej nebeskej matky, Panny Márie fatimskej v irkutskej katedrále. Zúčastnil som sa

aj púte mladých z Angarska do Irkutska a absolvoval som mnoho stretnutí, spovedí, rozhovorov a kázni. Ešte neviem presne čo ma čaká, no začiatok vyzerá dostatočne zaujímavo a teším sa na jeho pokračovanie. Spomeňte si prosím na nás v modlitbách.

Páter Michal Marhefka SVD

V regióne Ural, do ktorého patrí Rusko, Bielorusko a Ukrajina, pracujem od roku 2009. Teraz som vo farnosti Navštívenia Panny Márie v Petrohrade, kde pôsobím piaty rok. Mojou úlohou je upevnenie farského spoločenstva a aj obnova komunistami zničeného ko-

ho blízkosť presne v takom svete, v akom žijú. Rok čo rok pripravujeme na prijatie do plného spoločenstva Cirkvi priemerne troch ľudí. Vo veľkých farnostiach je to viac. Rastíme, a to nás teší. Veríme, že s vašou pomocou a spoločnými modlitbami sa budeme postupne prehlbovať vo viere v nášho Spasiteľa.

stola. Všetky úsilia sa uskutočňujú cestou nedelných katechéz a farských akcií, počas ktorých sa ľudia viac spoznávajú a zbližujú, čo je pre malé katolícke spoločenstvá, aké nachádzame tu v Rusku, veľmi potrebné. Spolupatričnosť a tiež pocit rodiny pomáhajú navzájom

prežívať vieru v konzumnej, post-komunistickej spoločnosti, kde sú aktívni katolíci skôr vnímaní ako nepriatelia existujúceho spoločenského stavu. I napriek tomu je Katolícka cirkev príťažlivá pre mnohých, ktorí hľadajú Boha a je-

Páter Jozef Roman SVD

Posledných 8 rokov pracujem ako farár v meste Archangelsk, na severe európskej časti Ruska, kde sa rieka Severná Dvina vo veľkej delte vlieva do Bieleho mora. Je to už skoro na severnom polárnom kruhu a tak v rámci celej Spoločnosti Božieho Slova som nateraz najsevernejšie žijúci verbista. Archangelsk je prístavne mesto a žije tu aj veľa námorníkov. Cítiť sa to i v našej farnosti. Aspoň každá tretia rodina je tým poznačená, že muž je alebo bol námorníkom. Okrem toho je v Rusku bežné, že v mestách nad 200-tisíc obyvateľov, je vždy pestrá zbierka ľudí z

rôznych národov a krajín. Aj moji farníci tvoria takúto zbierku. Sú tu Bielorusi, Ukrajinci, Litovci, Lotyš i Rusi s poľskými, či nemeckými koreňmi v rodinách. Hoci

tam títo presídlení ľudia už celé desaťročia žijú so svojimi rodinami, ktoré sú už všetky premiešané, a prakticky všetci hovoria po rusky, ich korene resp. ich pôvod, stále ovplyvňuje aj ich život a vieru, a teda aj príslušnosť k Cirkvi. Z viac ako 300.000 obyvateľov vo farnosti je katolíkov len niekoľko desiatok. Momentálne dokončujeme stavbu kostola a pastoračných priestorov určených na katechézy a rôzne stretnutia, pretože sa nemáme kde stretávať a farnosť zatiaľ funguje v kaplnke pre 15 ľudí, ktorá sa nachádza v bytovke. Nové pastoračné centrum s kostolom by malo byť približne pre 50 osôb, čo je momentálne pre nás postaču-

júce. So stavbou sme začali na jar v roku 2016 a Vianoce sme už slávili v rozostavanej budove. Tohto roku by sme ju s Božou pomocou chceli dokončiť.

Páter Kamil Kočan SVD

V Zimbabwe pracujem šiesty rok. Mojou hlavnou misiou sú vysoké školy a univerzity v meste Bulawayo, ktoré je druhým najväčším mestom v krajine. Ako univerzitný kaplán trávim väčšinu času so študentmi a hľadám tie najlepšie formy pre tento špeciálny apoštolát, ktorý je tu

Zimbabwe

ešte stále s ťažkosťami prijímanou novinkou. Moji študenti sú veľmi milí a ich túžba po pravej viere a láske mi prináša veľa radosti. Okrem toho sa starám o internetovú stránku našej arcidiecézy Bulawayo a s radosťou tiež slúžim aj ako duchovný otec pre zimbabwiansku vetvu Misijnej rodiny SVD.

Brat Roman Prcúch SVD

Pracuje v Ríme na generaláte a je členom domovej rady v našom generálnom dome sv. Rafaela.

Brat Ján Mojš SVD

Pôsobí v Ríme, kde pracuje v generálnom dome. Má na starosti zásobovanie a pomoc generalátu.

Páter Juraj Cibula SVD

Pôvodne určený pre taliansku provinciu, z ktorej bol preložený do Ríma, kde pôsobí ako správca generálneho domu sv. Rafaela.

Páter Martin Cingel SVD

Od roku 2000 je jeho misijnou krajinou Keňa. Momentálne je na štúdiách v Ríme a dopĺňa tak bohaté zastúpenie Slovákov pôsobiach v generálnom dome SVD.

Generalát SVD - Rím

Páter Peter Dikoš SVD

Pôsobil ako misionár na Papue-Novej Guineji a v Austrálii od roku 1997 do roku 2011, kedy bol menovaný do funkcie na generaláte SVD. V súčasnosti tak pracuje v Ríme, kde plní funkciu Generálneho prokurátora a má na starosti vzťahy so Svätou stolicou.

Írsko

Páter Gašpar Habara SVD

V Írsku, ktoré patrí do írskobritskej provincie SVD, pôsobí od roku 2007. V súčasnosti je správcom farnosti v Kildare Town.

Maďarsko

Páter František Juhoš SVD

Pracuje v maďarskej provincii v meste Kőröm, neďaleko Miskolca, ako správca farnosti.

Nemecká provincia SVD

Páter Roman Pecháček SVD

Pracuje vo farnosti Ducha Svätého v Drážďanoch, Nemecku.

Páter Jozef Bištuť SVD

Pracuje v Čínskom inštitúte v nemeckom meste Sankt Augustín.

Páter Miroslav Kollár SVD

Prednáša misiológiu na Teologickej vysokej škole v Sankt Augustíne, ktorej zriaďovateľom je Spoločnosť Božieho Slova.

Páter Václav Mucha SVD

Pôsobí ako vicerektor v Misijnom dome svätého Michala v holandskom Steyle, materskom dome našej Spoločnosti, v ktorom je uložený sarkofág sv. Arnolda Janssena. Oficiálne je dom súčasťou nemeckej provincie SVD.

Paraguaj

Brat Ján Gromada SVD

Už viac ako 40 rokov pracuje ako misionár v Latinskej Amerike. Momentálne pôsobí v meste Encarnación v štáte Paraguaj.

Taiwan

Fráter Patrik Páleník SVD

V roku 2013 odišiel v rámci formáčnej praxe na Taiwan. Po jej skončení sa tam rozhodol pokračovať aj v štúdiu teológie.

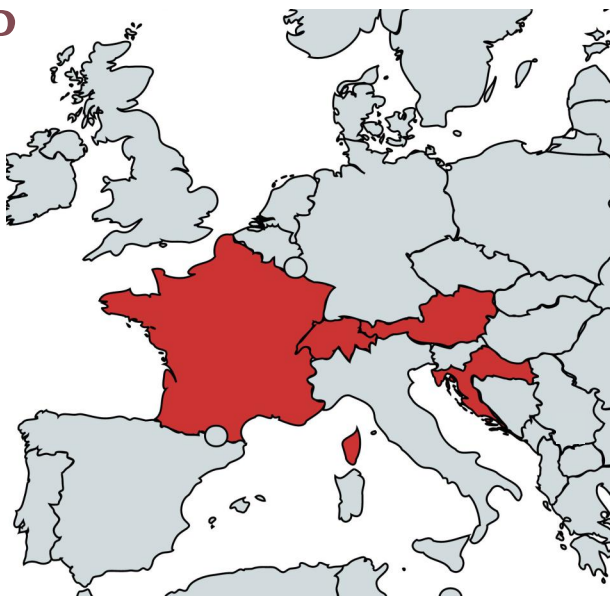
Stredoeurópska provincia SVD

Páter Marcel Martinko SVD

Od roku 2001 pracoval na africkom Madagaskare. V súčasnosti pôsobí v Paríži a je členom stredoeurópskej provincie SVD, do ktorej patrí: Chorvátsko, Rakúsko, Švajčiarsko a Francúzsko.

Páter Peter Dušička SVD

Pracuje ako európsky koordinátor pre 4 oblasti, ktorým sa verbisti primárne venujú. Hoci oficiálne sídli v misijnom dome v Mödlingu, neďaleko Viedne, ktorý spadá pod stredoeurópsku provinciu, tak v rámci svojej práce navštevuje aj ostatné európske provincie SVD.

Talianska provincia SVD

Páter Ján Mátik SVD

Po 3 rokoch na misiách v Južnej Amerike (Kolumbii a Venezuele) bol poslaný do Talianska. Jeho pôsobiskom je horská osada Oies, ktorá je rodiskom sv. Jozefa Freinademetza. Okrem toho je aj členom provinciálnej rady talianskej provincie SVD.

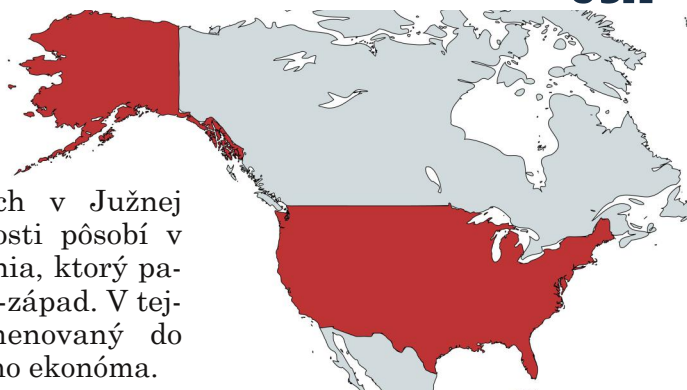
Páter Gorazd Kohút SVD

Pracuje v talianskej provincii SVD, kam odišiel po svojej kňazskej vysviacke v roku 2017. Okrem Talianska patrí do provincie aj Albánsko, Rumunsko a Moldavsko

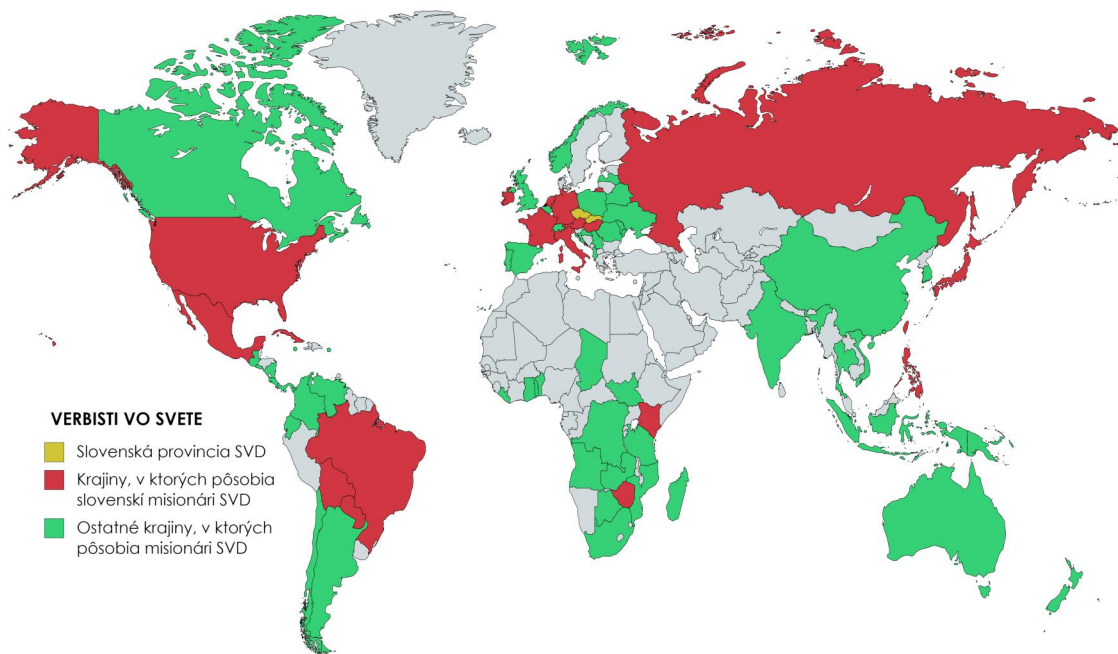
USA

Páter Pavol Sochuľák SVD

Pracoval na misiách v Južnej Amerike. V súčasnosti pôsobí v USA v štáte Kalifornia, ktorý patrí do provincie USA-západ. V tejto provincii bol menovaný do funkcie provinciálneho ekonóma.

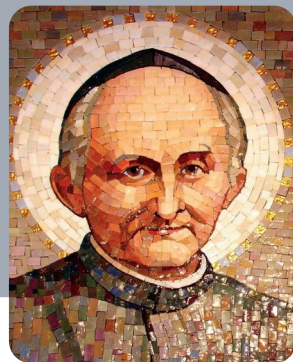

Misionári verbisti pracujú v súčasnosti vo viac ako 70-tich krajinách. Z nich tí, ktorí pochádzajú zo slovenskej provincie SVD, pôsobia momentálne v 19-tich štátoch sveta.

Misijná rodina SVD

Aj na Slovensku sa začalo rozvíjať laické spoločenstvo pri reholi verbistov, ktoré vo svete existuje vo viac ako desiatke krajín.

V čase, v ktorom žil sv. Arnold Janssen, mal katolícky ľud o misiách predstavu veľmi obmedzenú a taktiež aj ponížujúcu. Obmedzenú preto, lebo si myslel, že je to akýsi podnik iba pre niekoľkých dobrodruhov; a odmietavú preto, lebo veril, že ľudia v misijných krajinách žili primitívnou formou života a chýbala im akákoľvek kultúra a civilizácia.

Tvárou v tvár tejto skutočnosti bol sv. Arnold iniciátorom nových metód misijnej animácie. Rozvinul množstvo rôznych aktivít, ktoré podnecovali a vzbudzovali väčšie povedomie i zodpovednosť za misie vo svete. Vďaka tejto horlivosti za misie, ktorú šíril v Nemecku, on sám založil misijný seminár, ktorý sa zmenil v Spoločnosť Božieho Slova a neskôr pribudli aj ďalšie dve misijné spoločenstvá sestier. Jedným z najdôležitejších cieľov časopisu Malý posol Božského Srdca, ktorý vydával, bolo prebúdzanie misijného záujmu, zvlášť medzi laikmi. Vo svojom úsilí animovať cirkev v Nemecku a Rakúsku k tomu, aby boli viac

misijnými cirkvami, získal väčšiu a väčšiu, aj finančnú, podporu. Dosiahol pritom pomoc a rozšírenie misijných časopisov, zvlášť časopisu Božie mesto, ktorý sa veľmi rýchlo stal publikáciou, ktorá priťahovala množstvo ľudí a formovala ich rodiny.

Stavba vlastnej tlačiarne patrila medzi prvé iniciatívy a bola veľmi dôležitá tak pre šírenie misijnej myšlienky, ako aj v oblasti materiálnej pomoci pre misie. Aby misijná animácia nezostala stáť, ale napredovala, neustále udržiaval kontakty s duchovenstvom

a laikmi. Okrem toho začal pre nich v Steyli organizovať duchovné cvičenia, ktorými ich sám sprevádzal. To malo viditeľný podiel na formovaní misijného povedomia mnohých kňazov a laikov. Boh si vyberá a povoláva mužov i ženy, ktorí zasväcujú celý svoj život ohlaso-

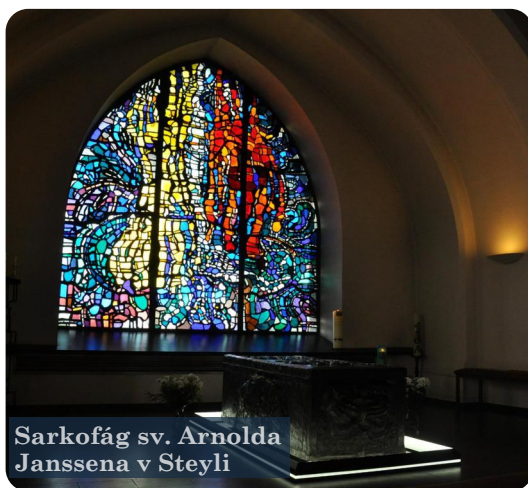
vaniu evanjelia národom, avšak celá naša Cirkev je misionárska, pretože prijala od Krista poslanie evanjelizovať, aby každý človek poznal Krista a žil spoločenstvo s ním podľa evanjelia. Všetci členovia Cirkvi majú účasť na tejto misii, ak svedectvom kresťanského života a skutkami vo svojej rodine, v práci a vo svojom okolí, ohlasujú Ježiša Krista. Takto sa každý pokrstený stáva misionárom. Posledné roky môžeme vidieť v Cirkvi čoraz väčšiu účasť laikov v jej misijnom poslaní. V roku 1996 sv. Ján Pavol II. napísal v apoštolskej exhortácii *Vita consecrata*: „*Nik z nás nemôže zostať ľahostajný voči skutočnosti, že tak veľa ľudí ešte nepozná úplné*

evanjelia tam, kde žijú. Títo laickí misionári chcú sprostredkovať ľuďom misijnú myšlienku a mať účasť na misii celej Spoločnosti Božieho Slova, skrze svoje modlitby i praktickú pomoc. Ich dôležitou misijnou oblasťou sú médiá, pomoc chudobným, starostlivosť o chorých, ďalej podpora záujmu o zahraničné misie, modlitbový patronát nad misionármi, organizovanie pomoci pre misijné projekty a modlitba za kresťanskú Európu.

zjavenie sa Božej lásky v Kristovi. Na tomto poslaní sa má podieľať každý uvedomelý kresťan, lebo Cirkev je zo svojej povahy misijná.“ Je veľa spôsobov, ako môžete mať aj vy účasť na veľkej misii Cirkvi. Jedným z nich je stať sa členom laického spoločenstva pri Spoločnosti Božieho Slova a tak mať účasť na diele misionárov verbistov. Členovia Spoločnosti Božieho Slova v mnohých krajinách založili skupiny laikov, ktoré pracujú na ohlasovaní

Sarkofág sv. Arnolda Janssena v Steyli

Ak chcete byť s nami na tejto ceste a chcete byť súčasťou našej misijnej rodiny, napíšte nám na adresu:

**Misijný dom Matky Božej
Kalvária 3
949 01 Nitra**

alebo cez e-mail: kusnir@svd.sk

Meno.....Priezvisko.....

Dátum narodenia.....

Adresa.....

Email.....

Ak chcete podporiť svetové misie a našich misionárov,
môžete to urobiť prostredníctvom poštovej poukážky alebo
vkladom na účet: **Spoločnosť Božieho Slova,**
číslo účtu: **SK95 0900 0000 0050 2911 5971**

www.verbisti.sk

© SVD
2017